

Vit mugu offra eina grind av og á til vísindalig endamál, tí tað er ein góð iløga hjá føroyingum, sigur Bjarni Mikkelsen, livfrøðingur

afturat, har sendararnir virka í eitt ár.

Ongin komin aftur

Higartil hava tey kunnu fylgt grindahvali langt suður í Atlantshavi, har tað er væntandi, at teir fara at venda norður yvir aftur.

– Men hvussu teir ferðast norður yvir aftur, er framvegis ein gáta, sigur Bjarni Mikkelsen. Hann sigur, at høvdu tey fingið onkrar grindir at merkt, har sendararnir hildu í eitt ár, hevði tað ikki verið neyðugt at merkt fleiri grindir.

Hann sigur, at tilsamans hava teir sett merki á 33 grindahvalir, og tey vita við vissu, at merkini eru ikki til vanda fyri hvalin upp á nakran máta.

Sostatt eru tað kanska einir 30 grindahvalir, sum svimja runt við einum merki í horninum, men tað undrar okkum, at ikki ein einasti av teimum hevur lagt beinini aftur í Føroyum.

Bjarni Mikkelsen heldur, at hetta kann vera ein ábending um, hvussu stórir stovnurin er. Fyri tað at ein bólkur hevur verið í Føroyum eina ferð, er tað als ikki sagt, at hann kemur aftur, leggur hann afturat.

Hann sigur, at tey royna at finna út av, hvussu tey skulu rigga sendararnar til fyri at fáa antennurnar at halda.

Tað, tey helst vildu, var at fáa ment ein sendara við innbygdari antenu, tí tey halda, at teir høvdu hildið betur. Men tað hava tey ikki figging til, so tey eru eitt sindur avmarkað.

Hvussu nógv skal, dugir hann ikki at siga, men hann væntar, at fingi tey tvær milliónir til endamálið, høvdu tey komið langt.

Á aðalfundinum í grindamannafelagnum leygardagin, heitti formaðurin í felagnum, Ólavur Sjørðarberg, á myndugleikarnar um at seta pengar av til tey, sum arbeiða við grind og grindamálum.

EITT ALTJÓÐA FRAMBROT FYRI OKKARA GRINDADRÁP

GRINDADRÁP
Altjóða náttúru-felagsskapur hevur broytt støðu til grindahval

Áki Bertholdsen

Hetta er eitt stórt framstig fyri føroyingar, og okkara grindadráp.

Tað sigur Ólavur Sjørðarberg, formaður í Grindamannafelagnum.

Og tað sigur hann, nú altjóða náttúruverndarfelagsskapurin, International Union for Conservation of Nature, IUCN, hevur broytt støðu til grindahval.

IUCN verður annars mettur at vera ein felagsskapur, sum er rættiliga varin í sínum metingum, so tá ið hann nú broytir støðu til grind, fylgir hann seg at hava rættiliga trygt grundarlar at byggja á.

Higartil hevur Felagsskapurin víst á, at tað ber ikki til at meta um, hvussu grindastovnurin er fyri, tí tað er ikki nokk av tilfarið at byggja eina væl grundaða støðu á.

Men nú hevur felagsskap-

» **Tað undrar okkum, at ikki ein einasti av teimum hevur lagt beinini aftur í Fø-**

urin broytt støðu og hevur flokkað grindahval í bólkin av djórum og plantum, í bólkin, sum eingin vandi er fyri.

Tað merkir, at IUCN viðurkennur, at grindastovnurin er ikki hóttur, hóast føroyingar og grønlandingar veiða burtur av honum, sigur Bjarni Mikkelsen, livfrøðingur, sum hevur gjørt nógv burtur úr at granska grind.

Føroyingar veiða einar 600 grindahvalir um árið í miðal og grønlandingar veiða einar 400 grindahvalir um árið, men veiðan er kortini rættiliga ymisk frá ári til ár. Men IUCN er nú komin til ta niðurstøðu, at tað hevur

ongu ávirkan á stovnin.

Bjarni Mikkelsen sigur, at hetta er eisini ein viðurkenning av tí vísindaliga arbeiði, føroyingar hava gjørt við at merkja grind, og teimum hvalateljingum, vit hava verið við til at gjørt hesi sein-

astu árin.

Allar tær vísindaligu kanningarnar, vit gera, er leggur eitt klípi afturat teirri vitan, vit hava og alt tað tilsamans ger, at IUCN nú hevur broytt sína støðu til grind, sigur Bjarni Mikkelsen.

» **Tað hevur onga ávirkan á stovnin**

sen.

Mugu offra eina grind av og á

Í fjør varð ein lítil grind merkt í Bø, men teir sendararnir virkaðu ikki so væl, sum ynskilt var, tí teir slóknaðu rættiliga skjótt.

Bjarni Mikkelsen sigur, at tískil vilja tey fegin fáa nakrar grindir afturat at merkja.

– Vit mugu offra eina grind av og á til vísindaligt endamál, tí øll vitan, vit kunnu útvega okkum um grindahval, hvussu nógv er til av honum, og hvussu hann ferðast. Hann sigur, at slík vitan ger tað lættari hjá okkum at verja okkara grindadráp, í hvussu so er, so leingi, vit kunnu vísa á, at okkara veiða er burðardygg.

– Hvør grind, vit fáa merkt, er ein góð iløga hjá okkum, sigur Bjarni Mikkelsen.

Hann sigur, at dreymurin er at merkja onkrar grindir

